

בולעטין # 7 - ניסן תשכ"ג לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ספר שמואל ב פרק טו

- 1 (א) וַיְהִי מֵאַחֲרֵי כֵן וַיַּעַשׂ לוֹ אַבְשָׁלוֹם מְרֻכָּבָה וְסָסִים וְחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו.
- 2 (ב) וְהַשָּׂכִּים אַבְשָׁלוֹם וְעַמָּד עַל יַד דָּרֶךְ הַשָּׁעַר וַיְהִי כָּל הָאִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ רִיב לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְמִשְׁפָּט וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֵי מִזֶּה עִיר אַתָּה וַיֹּאמֶר מֵאַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל עֵבֶדְךָ.
- 3 (ג) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְשָׁלוֹם רְאֵה דְבַרְיֶךָ טוֹבִים וְנִכְחָסִים וְשִׁמְעֵ אִין לְךָ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ.
- 4 (ד) וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם מִי יִשְׁמָנִי שִׁפְט בְּאַרְצְךָ וְעָלִי יָבֹא כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ רִיב וּמִשְׁפָּט וְהִצַּדְקַתִּיו.
- 5 (ה) וְהָיָה בְּקָרְבַּ אִישׁ לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ וְשָׁלַח אֶת יָדוֹ וְהִחֲזִיק לוֹ וּנְשָׁק לוֹ.
- 6 (ו) וַיַּעַשׂ אַבְשָׁלוֹם כַּדְּבַר הַזֶּה לְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָבֹאוּ לְמִשְׁפָּט אֶל הַמֶּלֶךְ וַיִּגְנַב אַבְשָׁלוֹם אֶת לֵב אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל.

- 7 (ז) וַיְהִי מִקֶּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל הַמֶּלֶךְ אֲלֹכָה נָא וַאֲשַׁלֵּם אֶת נְדָרַי אֲשֶׁר נְדַרְתִּי לְהִ' בְּחֶבְרוֹן.
- 8 (ח) כִּי נָדַר נְדָר עֲבָדְךָ בְּשִׁבְתִּי בְּגִשּׁוֹר בְּאַרְם לֵאמֹר אִם יָשִׁיב אֲנִי {יָשׁוּבוּ} יָשִׁיבֵנִי ה' יְרוּשָׁלַם וְעֲבַדְתִּי אֶת ה'.
- 9 (ט) וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לֵךְ בְּשָׁלוֹם וַיֵּקֶם וַיֵּלֶךְ חֶבְרוֹנָה.
- 10 (י) וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם מִרְגָּלִים בְּכָל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כְּשִׁמְעֶכֶם אֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאַמְרַתֶּם מֶלֶךְ אַבְשָׁלוֹם בְּחֶבְרוֹן.
- 11 (יא) וְאֵת אַבְשָׁלוֹם הִלְכוּ מֵאֲתָיִם אִישׁ מִירוּשָׁלַם קָרְאִים וְהִלְכִים לְתַמָּם וְלֹא יָדְעוּ כֹל דָּבָר.
- 12 (יב) וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם אֶת אַחִיתֹּפֶל הַגִּילְגִי יוֹעֵץ דָּוִד מֵעִירוֹ מִגֵּלָה בְּזָבְחוֹ אֶת הַזָּבָחִים וַיְהִי הַקָּשֶׁר אִמְצָ וְהָעַם הוֹלֵךְ וְרָב אֶת אַבְשָׁלוֹם.
- 13 (יג) וַיָּבֵא הַמַּגִּיד אֶל דָּוִד לֵאמֹר הִנֵּה לֵב אִישׁ יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי אַבְשָׁלוֹם.
- 14 (יד) וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל עֲבָדָיו אֲשֶׁר אִתּוֹ בִירוּשָׁלַם קוּמוּ וּנְבַרְּחָה כִּי לֹא תִהְיֶה לָנוּ פְּלִיטָה מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם מִהָרוּ לְלַכֵּת פֶּן יַמְהַר וְהִשְׁגָּנוּ וְהִדִּיחַ עָלֵינוּ אֶת הַרְעָה וְהִכָּה הָעִיר לְפִי חָרָב.
- 15 (טו) וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ אֶל הַמֶּלֶךְ כָּכָל אֲשֶׁר יִבְחַר אָדֹנָי הַמֶּלֶךְ הִנֵּה עֲבָדֶיךָ.
- 16 (טז) וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל בֵּיתוֹ בְּרַגְלָיו וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ אֶת עֶשֶׂר נָשִׁים פְּלִגְשִׁים לְשֹׁמֵר הַבַּיִת.
- 17 (יז) וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל הָעָם בְּרַגְלָיו וַיַּעֲמְדוּ בֵּית הַמֶּרְחָק.
- 18 (יח) וְכָל עֲבָדָיו עֹבְרִים עַל יָדוֹ וְכָל הַכְּרָתִי וְכָל הַפְּלִתִי וְכָל הַגִּתִּים שֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר בָּאוּ בְּרַגְלוֹ מִגַּת עֹבְרִים עַל פְּנֵי הַמֶּלֶךְ.
- 19 (יט) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל אֶתִּי הַגִּתִּי לָמָּה תֵּלֵךְ גַּם אֶתָּה אֲתָנּוּ שׁוּב וְשִׁב עִם הַמֶּלֶךְ כִּי נִכְרִי אֶתָּה וְגַם גָּלָה אֶתָּה לְמִקּוֹמְךָ.
- 20 (כ) תָּמוּל בּוֹאֵךְ וְהַיּוֹם אָנוּעֵךְ אֲנִי {אֲנִיעֵךְ} עִמָּנוּ לְלַכֵּת וְאֲנִי הוֹלֵךְ עַל אֲשֶׁר אָנִי הוֹלֵךְ שׁוּב וְהִשָּׁב אֶת אַחֶיךָ עִמָּךְ חֶסֶד וְאַמֶּת.
- 21 (כא) וַיַּעַן אֶתִּי אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר חִי ה' וְחִי אָדֹנָי הַמֶּלֶךְ כִּי אֲסֹ {אִסֹ} בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם אָדֹנָי הַמֶּלֶךְ אִם לְמוֹת אִם לְחַיִּים כִּי שָׁם יִהְיֶה עֲבָדְךָ.

- 22 (כב) וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֶתִּי לְךָ וְעֵבֶר וַיַּעֲבֹר אֶתִּי הִגִּיתִי וְכָל אֲנָשָׁיו וְכָל הַטָּף אֲשֶׁר אִתּוֹ.
- 23 (כג) וְכָל הָאָרֶץ בּוֹכִים קוֹל גָּדוֹל וְכָל הָעָם עֹבְרִים וְהַמֶּלֶךְ עֹבֵר בְּנַחַל קִדְרוֹן וְכָל הָעָם עֹבְרִים עַל פְּנֵי דֶרֶךְ אֶת הַמִּדְבָּר.
- 24 (כד) וַהֲיֵה גַם צָדוֹק וְכָל הַלְוִיִּם אִתּוֹ נִשְׂאִים אֶת אַרְוֹן בְּרִית הָאֱלֹקִים וַיִּצְקוּ אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹקִים וַיַּעַל אֲבִיתָר עַד תֵּם כָּל הָעָם לְעִבּוֹר מִן הָעִיר.
- 25 (כה) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצָדוֹק הֲשֵׁב אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹקִים הָעִיר אִם אֲמַצָּא חַן בְּעֵינַי ה' וְהִשְׁבֵּנִי וְהִרְאֵנִי אִתּוֹ וְאֵת נְוֹהוֹ.
- 26 (כו) וְאִם כֹּה יֹאמֶר לֹא חֲפָצְתִּי בְּךָ הֲנִנִּי וַעֲשֵׂה לִּי כַּאֲשֶׁר טוֹב בְּעֵינָיו.
- 27 (כז) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל צָדוֹק הֲכִיחַן הָרוּאָה אֶתְּהָ שָׁבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם וְאַחִימֶעַץ בֶּן־דָּוִד וַיְהוֹנָתָן בֶּן אֲבִיתָר שְׁנֵי בְנֵיכֶם אִתְּכֶם.
- 28 (כח) רְאוּ אֲנֹכִי מִתְמַהֵמָה בְּעֹבְרוֹת \{בְּעֹרְבוֹת\} הַמִּדְבָּר עַד בּוֹא דָבָר מֵעַמְּכֶם לְהַגִּיד לִּי.
- 29 (כט) וַיֵּשֶׁב צָדוֹק וְאֲבִיתָר אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹקִים יְרוּשָׁלַם וַיֵּשְׁבוּ שָׁם.
- 30 (ל) וְדָוִד עָלָה בְּמַעְלָה הַזֵּיתִים עָלָה וּבֹכָה וְרֹאשׁ לֹו חָפוּי וְהוּא הֵלֵךְ יַחַף וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ חָפוּ אִישׁ רֹאשׁוֹ וְעָלוּ עָלָה וּבָכָה.
- 31 (לא) וְדָוִד הִגִּיד לְאִמֵּר אַחִיתֶּפֶל בְּקִשְׁרִים עִם אֲבִשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד סֶכֶל נָא אֶת עֲצַת אַחִיתֶּפֶל ה'.
- 32 (לב) וַיְהִי דָוִד בָּא עַד הָרֹאשׁ אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לְאֱלֹקִים וַהֲיֵה לְקַרְאָתוֹ חוּשֵׁי הָאָרְכִי קְרוּעַ כְּתָנָתוֹ וְאַדְמָה עַל רֹאשׁוֹ.
- 33 (לג) וַיֹּאמֶר לֹו דָוִד אִם עֲבַרְתָּ אֶתִּי וְהִיתָ עָלַי לְמִשְׁאָא.
- 34 (לד) וְאִם הָעִיר תֵּשׁוּב וְאַמְרַתָּ לְאַבְשָׁלוֹם עֲבַדְךָ אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֶהְיֶה עֲבַד אָבִיךָ וְאֲנִי מֵאִז וְעַתָּה וְאֲנִי עֲבַדְךָ וְהִפְרַתָּה לִּי אֶת עֲצַת אַחִיתֶּפֶל.
- 35 (לה) וַהֲלוֹא עִמָּךְ שָׁם צָדוֹק וְאֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים וְהָיָה כָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ תִּגִּיד לְצָדוֹק וּלְאַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים.
- 36 (לו) הֲיֵה שָׁם עִמָּם שְׁנֵי בְנֵיהֶם אַחִימֶעַץ לְצָדוֹק וַיְהוֹנָתָן לְאַבְיָתָר וּשְׁלַחְתָּם בְּיָדָם אֵלַי כָּל דָּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ.
- 37 (לז) וַיָּבֵא חוּשֵׁי רֵעָה דָוִד הָעִיר וְאַבְשָׁלוֹם יָבֵא יְרוּשָׁלַם.

למה נקרא שמו יפונה שפינה

מעצת מרגלים

ברש"י דברי הימים א פרק ד פסוק טו: ובני כלב בן יפונה - אמרו רבותינו כלב בן יפונה זה כלב בן חצרון ולמה נקרא בן יפונה שפינה מעצת מרגלים ואל תתמה שהרי ייחס כבר משפחת כלב בן חצרון שהרי כן הדרך שמייחס קצת ומדלג על משפחה אחרת ואח"כ תופש משפחה ראשונה: - ובני אלה וקנז - כך היה שמו וקנז.

ברשב"ם במדבר פרק יג פסוק כב: ויבא עד חברון - הגדה נראית פשט שעל כלב אמר הכתוב, שנאמר ולו אתן את הארץ אשר דרך בה, והביאותיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורישנה, לפיכך ויבא עד חברון, הוא כלב, ונשתטח על קבורת אבות ונתפלל **שינצל מעצת מרגלים**. ומצינו ביהושע שנתן לכלב את חברון, כדכת' ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפונה באחוזתו. ומכל מקום לפי עיקר פשוטו ויבא כל אחד ואחד עד חברון, שהרי אמרו וגם בני הענקים ראינו שם, בחברון. וכת' ושם ראינו את הנפילים בני ענק:

לפני צוען מצרים - לפי פשוטו נבנתה לפני צוען וגם כן חשובה יותר עיר הישנה מן העיר החדשה. [ומפני] שהיו ישראל מכירים חשיבותה של צוען הוצרך לומר כי ערי ישראל חשובים יותר וגם מתוך יושנה היו בה ענקים שהם מדורות הראשונים:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)